

„Ärra usu keik, mis sa kuled; ärra te keik, mis sa tahhad; ärra ütle keik, mis sa tead; ärra prugi keik, mis sul on; ärra osta keik, mis sa nääd: siis jäääb paljo kahjo ja pahhandust sinnust mahha.” —

7.

Üks inimene tuli õnsa Lutteruse jure omma elohädda kaebama, et temma selle sure murre al ei fuda enam ellada! — Vagga Jummal a mees ütles västo: „Eks sa siis posse riistitud, et sa nenda omma hädda kaebad, nago uskmatta pag-gan!” — Hing võttis se hea sanna süddamesse, ja leidis palludes omma Jõsanda armust sedda Jummal a rahho, mis on ülem, kui keik mõistust.

Mis on olnud, katta kinni:
mis veel tulleb, sada Sünna.

Müür ei võtta minna tehha,
mis. So silm ei tahha nähha.

Tulle, hing peästja,
keige parram föbber ka!

Jä Jummal ütles: Sage walgu, ja walgu sai. (1 Mos. 1, 3.)
